

ПЕТЪРЪ.

Симеонова-та смърть зарадва твърде много Гърцы-тѣ, които трепѣрехъ само къту чухъ име-то на този великъ господарь. Романъ, гръцкій-тъ императоръ, часто, дору е съдялъ на великолѣпный-тъ си тронъ, запытвалъ е самага себя: «Кой ще мя избави отъ този страшенъ Българинъ — Симеона?» Нъ колкото радость-та на Гърцы-тѣ бѣше голѣма, при извѣстіе-то на Симеоновъ-тѣ смърть; толкосъ пò вече неописана бѣше скърбъ-тѣ на Българи-тѣ, които въ Симеона изгубвахъ единъ великъ и много юнакъ господарь, който умѣя да прослави Българіѣ и да ѣ направилъ първъ въ тогашно-то време държавѣ. Но Българи-тѣ трѣбаше да скърбѣтъ, а най пò вече зашто-то подиръ Симеоновъ-тѣ смърть на Българскій престолъ стѣпваше, по съдѣйствіе-то на гръцкѣ-тѣ партіѣ Петъръ, — сынъ отъ вторъ-тѣ Симеоновъ женѣ, която бѣше гъркиня. Български-тѣ боляри, а най пò вече стары-тѣ войводи Симеоновы предвиждахъ, чи при Петра Българско-то господарство ще отслабни, зашто Гърцы-тѣ — Петровы-тѣ роднини — явно или тайно ще си впѣхнѣтъ гагѣ-тѣ въ правленіе-то на Българско-то царство. А да ся противѣтъ на Петрово-то въцаруване не ся искаше на Български-тѣ войводи (кои безъ съмнѣніе не сѣ были многочислены), зашто-то ся бояхъ отъ бунтъ, който непременно трѣбаше да избухни, ако бы тѣ зели да ся противѣтъ. За то много изъ нихъ ся распиляхъ тукъ тамъ, въ безопасни мѣста,